

KOMMISSION

KOMMISSIONENS DIREKTIV

af 22. november 1979

om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/347/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende synsfelt og forrudeviskere for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer

(79/1073/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 74/150/EØF af 4. marts 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 79/694/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 11, 12 og 13,

under henvisning til Rådets direktiv 74/347/EØF af 25. juni 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende synsfelt og forrudeviskere for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽³⁾,

under henvisning til Rådets direktiv 77/536/EØF af 28. juni 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om førerværn af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Takket være de indhøstede erfaringer og under hensyntagen til vedtagne bestemmelser om førerværn, som påvirker udformningen af de dele på traktorerens overbygning, som har stor betydning for synsfeltet, er det nu blevet muligt at tilpasse bestemmelserne om synsfeltet til den tekniske udvikling;

kravene i forbindelse med trafiksikkerhed ved kørsel med landbrugs- og skovbrugshjultraktorer er øget;

foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for tilpasning til den tekniske udvikling af direktiverne til fjernelse af de tekniske hindringer for samhandelen inden for Landbrugs- og Skovbrugstraktorsektoren —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 74/347/EØG foretages følgende ændringer:

1. I artikel 2 og 3 slettes ordene »synsfelt eller«.
2. Efter artikel 3 indføres følgende artikel 3a:

»Artikel 3a

1. Fra og med den 1. maj 1980 kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører traktorerens synsfelt:

— for en traktortype nægte EØF-standardtypegodkendelse og udstedelse af det i artikel 10, stk. 1, sidste afsnit, i direktiv 74/150/EØF omtalte dokument eller national godkendelse,

— forbyde første ibrugtagning af traktorerne,

når synsfeltet på denne traktortype eller disse traktorer er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

2. Fra og med den 1. oktober 1980 kan medlemsstaterne:

— ikke længere udstede det i artikel 10, stk. 1, sidste afsnit, i direktiv 74/150/EØF omtalte dokument for en traktortype, på hvilken synsfeltet ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv,

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 28. 3. 1974, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 17.

⁽³⁾ EFT nr. L 191 af 15. 7. 1974, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 29. 8. 1977, s. 1.

— nægte national godkendelse af en traktortype, på hvilken synsfeltet ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

3. Fra og med den 1. januar 1983 kan medlemsstaterne forbyde første ibrugtagning af traktorer, hvis synsfeltet ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.«

3. Bilaget ændres i overensstemmelse med bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter senest den 30. april 1980 de bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efter-

komme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1979.

På Kommissionens vegne

Étienne DAVIGNON

Medlem af Kommissionen

BILAG

1.4 affattes således:

Blændevirkning

Ved »blændevirkning« forstår korderne til de sektorer af den halve synskreds, som ikke kan ses på grund af komponenter, f.eks. tagstøtter, luftindsugnings- eller udstødningsrør og ramme til forruden.

2.2.1.1 affattes således:

Traktoren anbringes på en vandret flade som vist i figur 2. To punktformede lyskilder (f.eks. 2×150 W, 12 V) anbringes symmetrisk i en afstand af 65 mm fra hinanden på en vandret støtte, der går igennem referencepunktet. Når blændevirkningen måles, skal støtten være indstillet således, at den linje, der forbinder lyskilderne, er vinkelret på den linje, der forbinder den komponent, som bryder udsynet med referencepunktet.

Blændevirkningen bestemmes i overensstemmelse med 1.4 ved på den halve synskreds at måle overlappningen af de skygeområder (kerneskygger) fra de komponenter, der bryder udsynet, som fremkommer ved samtidig eller skiftevis at tænde de to lyskilder (figur 3).

2.2.1.2 affattes således:

Blændevirkningerne må ikke overstige 700 mm.

2.2.1.3 affattes således:

Blændevirkninger, der stammer fra tilstødende komponenter med over 80 mm bredde, skal være beliggende således, at linjen mellem midtpunkterne i to blændevirkninger, målt som korde på den halve synskreds, er mindst 2 200 mm lang.

2.2.1.5 affattes således:

Uden for synssektoren godkendes blændevirkninger, der er større end 700 mm, men mindre end 1 500 mm, imidlertid, såfremt de komponenter, der er årsag til dem, hverken kan have en anden form eller kan anbringes anderledes: i alt må der på hver side være enten to sådanne blændevirkninger, hvoraf den ene ikke må være større end 700 mm, og den anden ikke må overskride 1 500 mm, eller to sådanne blændevirkninger, som hver især ikke er større end 1 200 mm.

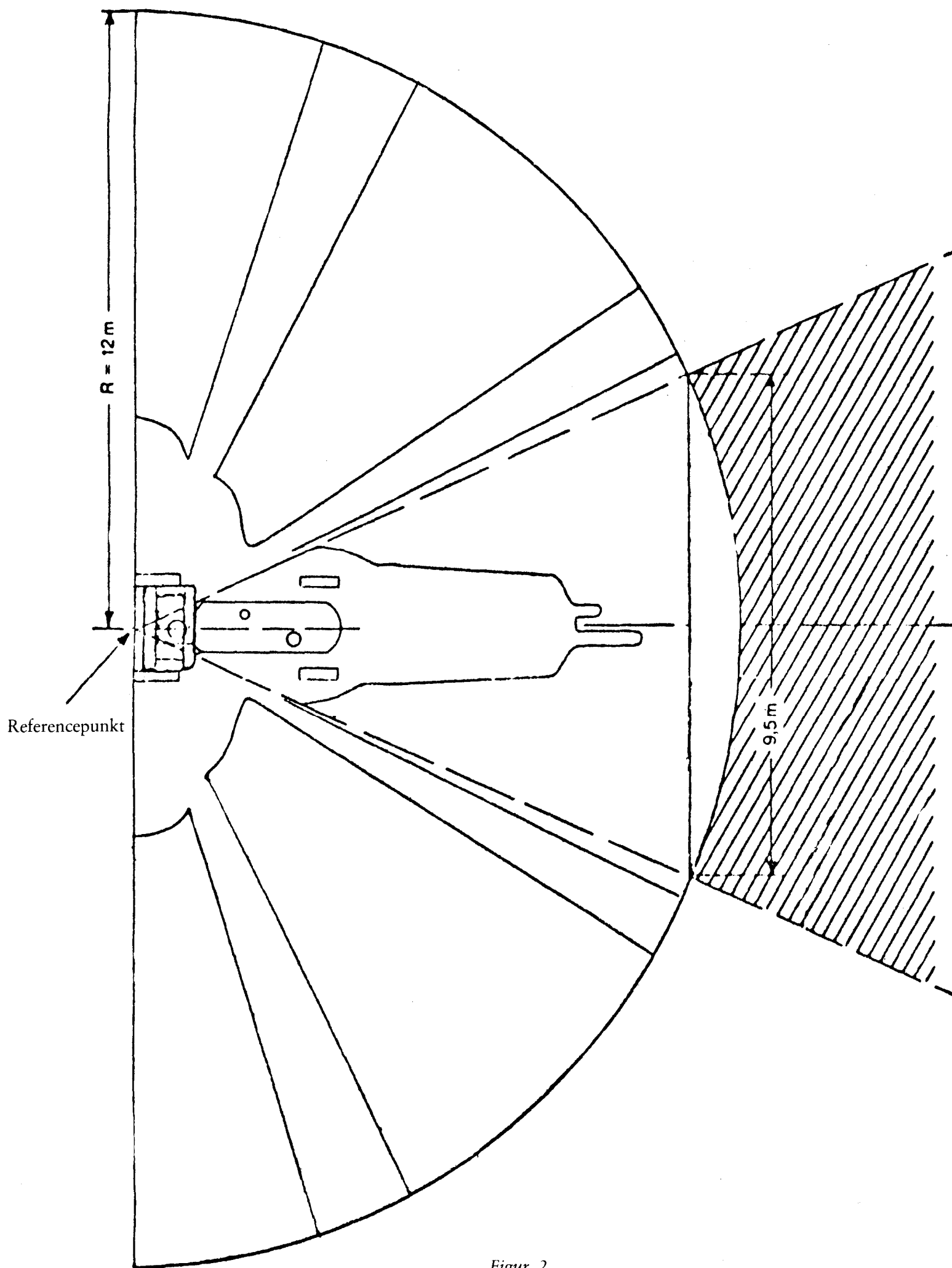
2.2.2.1 affattes således:

I stedet for den afprøvning, der er omhandlet i 2.2.1, kan tilladeligheden af de forskellige blændevirkninger kontrolleres matematisk. 2.2.1.2, 2.2.1.3, 2.2.1.4, 2.2.1.5 og 2.2.1.6 gælder for størrelsen, fordelingen og antallet af blændevirkningerne.

2.5 affattes således:

Med henblik på at bestemme blændevirkningen i synssektoren kan de blændevirkninger, der stammer fra forruden og enhver anden hindring, i overensstemmelse med forskrifterne i 2.2.1.4 betragtes som én samlet blændevirkning, såfremt afstanden mellem de yderste punkter i denne blændevirkning ikke overstiger 700 mm.

I figur 2 erstattes tegningen af følgende tegning:

Figur 2